

วัฒนธรรมองค์การและการส่งเสริมธรรมาภิบาลในภาครัฐ: กรณีศึกษา ส่วนราชการในระดับจังหวัดของประเทศไทย

อรทัย ยศอินตะ*

บทคัดย่อ

การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการเป็นหนึ่งในความพยายามในการส่งเสริมธรรมาภิบาลในภาครัฐ ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับธรรมาภิบาลในภาครัฐ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ภาระความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และความโปร่งใส เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พบว่า การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการที่ดำเนินการมากกว่าทศวรรษต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “วัฒนธรรมองค์การ” ของหน่วยงานราชการ ทั้งนี้ เพราะวัฒนธรรมองค์การเปรียบเสมือนอำนาจที่ไม่เป็นทางการ มีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมของสมาชิกในองค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิรูประบบราชการในบริบทของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) ดังนั้น การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การและการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยจึงมีความน่าสนใจและมีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบราชการไทยตามหลักธรรมาภิบาล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การและธรรมาภิบาลของภาครัฐในส่วนราชการระดับจังหวัดของประเทศไทย (2) ศึกษาความแตกต่างของวัฒนธรรมองค์การระหว่างส่วนราชการในระดับจังหวัดที่ได้ผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสูงและต่ำ และ (3) ศึกษาการรับรู้ของข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ซึ่งการวิจัยเรื่องนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (การสัมภาษณ์) บนพื้นฐานของ Competing Values Framework (CVF) ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของส่วนราชการในระดับจังหวัดภายใต้บริบท การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของจังหวัดคือ วัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ซึ่งสนับสนุนโดยภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการที่เหมาะสม ดังนั้น การมีผลการปฏิบัติงานที่ดีอาจไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การ เพราะเป็นเรื่องยากและใช้เวลานาน แต่ควรปรับเปลี่ยนลักษณะภาวะผู้นำและวิธีการบริหารจัดการซึ่งใช้เวลาสั้นกว่า

คำสำคัญ: วัฒนธรรมองค์การ ธรรมาภิบาล การประเมินผลการปฏิบัติราชการ วัฒนธรรมที่เข้มแข็ง Competing Values Framework (CVF)

* สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักนายกรัฐมนตรื

อีเมล: oyosinta@hotmail.com

Organizational Culture and Good Governance in the Public Sector: The Case of Provincial Administration in Thailand

Ourathai Yosinta*

Abstract

The implementation of the performance agreement (PA) scheme, using Key Performance Indicators (KPIs) to measure performance, is one of the tools to promote good governance in the Thai public sector. The PA scheme has been carried out since fiscal year B.E. 2547 by the Office of the Public Sector Development Commission (OPDC). It aims to enhance good governance in the public sector on dimensions such as effectiveness, efficiency, accountability, participation, and transparency. However, PA has faced several challenges, most notably due to organizational culture — the informal authority that influences attitudes, values, beliefs and behavior of organization members — that have affected public sector reform in the context of the New Public Management (NPM). Therefore, an in-depth study of the relationship between organizational culture and performance in the public sector is important to further develop good governance.

This research aims to: 1) determine whether there is a relationship between organizational culture and good governance; 2) examine the civil service organizational culture at the provincial administration level, and to ascertain if there are cultural differences between provinces with high and low KPI scores; and 3) examine civil servants' perceptions of their experience relating to the PA scheme. The research uses mixed methods, questionnaire surveys and semi-structured interviews, based on the Competing Values Framework (CVF).

The findings suggest that a strong organizational culture plays a significant role in achieving high performance in the provincial administration. Style of leadership, such as participative leadership, and management style, also appear to be important factors that influence the public sector to perform at a high level. To change organizational culture is, however, difficult and time-consuming. It may therefore be more effective to focus on changing and developing more effective leadership and management styles to bring about higher performance of the local administration.

Keywords: Organizational culture, good governance, performance measurement, strong culture, Competing Values Framework (CVF)

* Office of the Public Sector Development Commission (OPDC), Office of the Prime Minister.

E-mail: oyosinta@hotmail.com

การนำการบริหารผลการปฏิบัติงานมาใช้กับส่วนราชการไทย: กรณีศึกษา 7 กรมของกระทรวงอุตสาหกรรม*

จิตรเลขา ทวลกสิน**

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์***

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการศึกษาเรื่องการนำการบริหารผลการปฏิบัติงาน (performance management) มาใช้กับส่วนราชการไทย ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 จนถึง พ.ศ. 2559 ในประเด็นเกี่ยวกับ 1) กระบวนการในการนำการบริหารผลการปฏิบัติงานมาใช้กับส่วนราชการไทย 2) ความสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย และ 3) บทบาทของหน่วยงานกลาง การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 ส่วน ซึ่งประกอบด้วย ส่วนราชการคือ 7 กรมของกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานกลาง คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ (ก.พ.ร.) และนักวิชาการ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 66 คน

ผลการศึกษาพบว่า การนำการบริหารผลการปฏิบัติงานมาใช้กับส่วนราชการในแต่ละกรมของกระทรวงอุตสาหกรรมยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวัดที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและปฏิบัติงานบริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพสูง โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานและกำหนดผู้รับผิดชอบงานแต่ละระดับอย่างชัดเจนเนื่องจากวิธีการวัดผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานกลางได้ถูกนำมาใช้กับส่วนราชการเหมือนกันทั่วประเทศ ขณะที่บทบาทและภารกิจของแต่ละส่วนราชการมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้กระบวนการในการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของแต่ละกรมของกระทรวงอุตสาหกรรมประสบกับปัญหาและข้อจำกัดในการกำหนด ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ บทความได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาสำหรับการนำการบริหารผลการปฏิบัติงานมาใช้กับส่วนราชการไทย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติ และการวิจัยในอนาคต

คำสำคัญ: การจัดการภาครัฐแนวใหม่ การบริหารผลการปฏิบัติงาน คำรับรองการปฏิบัติราชการ ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำการบริหารผลการปฏิบัติงานมาใช้กับส่วนราชการไทย: กรณีศึกษา กระทรวงอุตสาหกรรม” คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.จันทรา นุช มหากาญจน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำและการตีพิมพ์วิทยานิพนธ์

** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: joyiezzz@gmail.com

*** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Performance Management in the Thai Government: A Case Study of Seven Departments under the Ministry of Industry*

Chitlekha Huankasin**

Tippawan Lorsuwannarat***

Abstract

This article presents the results of the implementation of performance management in departments under the Ministry of Industry from 2004 - 2016. The research examines the process of performance management, consistency of performance management in the Thai context, and the role of the central government agency, the Office of the Public Sector Development Commission (OPDC). A qualitative research method was employed, using document reviews and in-depth interviews with 66 key informants, consisting of government officials from seven departments of the Ministry of Industry, the Office of the Public Sector Development Commission (OPDC), and academics.

The findings show that implementation of the performance agreement in the Ministry of Industry's departments is not congruent with the purpose of the performance measurement, which is to improve the performance of public servants and provide higher-quality service to the people. The performance agreement has been implemented in the government agencies using the same set of performance measures, although the role and mission of each agency is different. Therefore, the implementation of performance management in each department of the Ministry of Industry faces problems with respect to key performance indicators. The article concludes by suggesting some guidelines for performance management in Thai government agencies, policy and implementation recommendations, and future research.

Keywords: New public management, performance management, performance agreement, key performance indicators.

* This article is an excerpt from a Master's thesis, Graduate School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

** School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: joyiezzz@gmail.com

*** School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

ผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม สถาบัน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อรายได้และรายจ่ายในภาคการเกษตรของเกษตรกรไทย

دنۇۋىس ساقىرى*

پانندا جانئىرسۇرى**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษารายได้และรายจ่ายในภาคการเกษตรของเกษตรกรไทย (ทั้งในภาพรวม จำแนกตามภูมิภาค และจำแนกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร) และเพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยทางสถาบัน และปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อรายได้และรายจ่ายในภาคการเกษตรของเกษตรกรไทย ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ถือครองทำการเกษตร (เพาะปลูกพืช) ทั่วราชอาณาจักร โดยผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้และรายจ่ายในภาคการเกษตรของเกษตรกรพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายของเกษตรกร ได้แก่ เพศ ประเภททำการเกษตรหลัก จำนวนสมาชิกที่มีภาวะพึ่งพิง ปริมาณผลผลิตใน พ.ศ. 2559 เทียบกับ พ.ศ. 2558 การเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากการแพร่กระจายของวัชพืช แมลงศัตรูพืช และโรคพืช และการเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากดินถล่ม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายผันแปรของเกษตรกร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้สูงอายุ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่เป็นของตัวเอง การเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากภัยแล้ง และการเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากน้ำท่วม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายคงที่ของเกษตรกร ได้แก่ ประเภททำการเกษตรหลัก จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนพื้นที่การเกษตรที่เช่าจากผู้อื่น การเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากภัยแล้ง และการเปลี่ยนแปลงผลกระทบจากน้ำท่วม

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รายได้ของเกษตรกร รายจ่ายในภาคการเกษตร เกษตรกรไทย

* คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: danuvas.nida@gmail.com

** สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: pananda.c@gmail.com

The Impact of Socio-Economic, Institutional, and Climate Change Factors on Agricultural Income and Expenditure of Thai Farmers

Danuvas Sagarik*

Pananda Chansukree**

Abstract

This article examines the overall picture of income and expenditure among Thai farmers, by region as well as by type of agricultural production. It also investigates the impact of socio-economic, institutional, and climate change factors on agricultural income and expenditure of Thai farmers. Survey questionnaires were employed to collect data on a probability sample of farmers nationwide. The results of the research indicate that the factors affecting income after expenditure of Thai farmers are: type of agriculture, number of dependents, amount of production in 2016 compared to 2015, change in spread of weed, insects, and diseases, and the effects of landslides. Factors affecting variable cost or expenditure of Thai farmers include number of elderly persons in the family, owned land area, effects of drought, and effects of floods. Factors affecting fixed cost or expenditure of Thai farmers include type of agriculture, number of persons in the family, rented land area, effects of drought, and effects of floods.

Keywords: Climate change, farmers' income, agricultural expenditure, Thai farmers

* School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: danuvas.nida@gmail.com

** Research Center, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: pananda.c@gmail.com

การวัดความทุกข์ยากทางเศรษฐกิจสังคมของประชาชนในจังหวัดสงขลา ปี 2559*

อุดม ทุมโฆสิต**

ปกรณัม ปรียากร***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาตัวแปรและดัชนีสำหรับวัดระดับความทุกข์ยากของประชาชนในจังหวัดสงขลา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ผลจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ความทุกข์ยากทางเศรษฐกิจของเขตเศรษฐกิจหนึ่งเศรษฐกิจใด สามารถวัดได้จากชุดตัวแปรและชุดดัชนีที่นำไปสู่ความทุกข์ยากของประชาชนในเขตเศรษฐกิจนั้น กรณีจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาโดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประกอบข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเพิ่มเติมโดยคณะผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยความทุกข์ยาก ประกอบด้วย (1) อัตราความยากจน (2) อัตราการว่างงาน (3) อัตราหนี้สินครัวเรือน (4) อัตราถดถอยของรายได้ต่อหัวต่อปี (5) ความตกต่ำในด้านปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และ (6) อัตราเพิ่มขึ้นของอาชญากรรม ทั้งนี้ เมื่อรวมความทุกข์ยากจากทุกปัจจัยแล้ว ปรากฏว่า ผลรวมของคะแนนความทุกข์ยากของจังหวัดสงขลา เท่ากับ 84.36 คะแนน

คำสำคัญ: ความทุกข์ยาก รายได้เฉลี่ยต่อหัว ความยากจน การว่างงาน หนี้สินครัวเรือน อัตราอาชญากรรม และความจำเป็นพื้นฐาน

* เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์ การพัฒนายุทธศาสตร์ระยะยาวของจังหวัดสงขลา ตามความต้องการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: udom@nida.ac.th

*** คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: priyakornpakorn@gmail.com

Measurement of Socio-Economic Misery in Songkhla in 2016

Udom Tumkosit*

Pakorn Preeyakorn**

Abstract

This article seeks to measure the level of socio-economic misery in Songkhla in 2016. The level of socio-economic misery in any economic zone can be measured using a particular set of variables and indexes. Using data from the National Statistical Office with additional information gathered through surveys, we found that the total socio-economic misery score in Songkhla was equal to 84.36 and comprised of: (1) poverty rate, (2) unemployment rate, (3) family debt rate, (4) regressive rate of local per capita income, (5) unfulfillment of basic minimum needs, and (6) increment rate of crime. Such information could be used as critical inputs to the Songkhla Provincial Administrative Organization's local development strategic goals.

Keywords: Misery, per capita income, poverty, unemployment, family debt, basic minimum needs, crime rate

* School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: udom@nida.ac.th

** School of Public Administration, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: priyakornpakorn@gmail.com

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งล่าสุด (2554) ของคนไทย

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์*

สุพัฒน์ วงศ์สุขุมอมร**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในประเทศไทย ตัวอย่างจำนวน 1,500 คน มาจากชุดข้อมูลการสำรวจระดับชาติ “ความคิดเห็นของประชาชนชาวไทยต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2554 ก่อนการเลือกตั้ง” โดยสถาบันพระปกเกล้าและสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวินามพบว่า การรับรู้สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของครอบครัวสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส่วนความสนใจในการเลือกตั้งที่จะมาถึง ความคาดหวังว่าผู้สมัครที่ตนเลือกจะชนะ และการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งก่อนหน้า สัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น ในการรณรงค์ให้คนไทยออกมาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องยกระดับความสนใจในการเลือกตั้งหรือในระดับที่กว้างกว่าคือ ความสนใจการเมืองสำหรับพรรคการเมืองและนักการเมืองต้องทำให้ประชาชนเชื่อมั่นได้ว่าตนจะเป็นผู้ที่จะชนะการเลือกตั้ง จึงจะทำให้ประชาชนไปลงคะแนนเสียงให้ การวิจัยในอนาคตควรสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมที่อาจจะยกระดับความสนใจการเมืองในการเลือกตั้ง

คำสำคัญ: ความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พฤติกรรมการเลือกตั้ง ความสนใจในการเลือกตั้ง ความคาดหวังว่าผู้สมัครที่ตนเลือกจะชนะ

* คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อีเมล: armond@as.nida.ac.th

** ศูนย์คลังปัญญาและสารสนเทศ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Factors Related to Voting Intention in the 2011 Election among Thais

Arnond Sakworawich*

Suphat Vongsukhum-amorn**

Abstract

This article aims to investigate the factors related to the intent to vote in Thailand. The dataset was taken from a national survey on pre-election public opinion towards candidates for the 2011 House of Representatives election, with a sample of size 1,500 responses collected jointly by the National Statistical Office and King Prajadhipok Institute. Binary logistic regression analysis reveals that: (a) perceived family economic status negatively relates to intent to vote, and (b) past election participation, interest in the upcoming election, and expectation of the election outcome positively relate to intent to vote. Hence, election campaigns to encourage voting should aim to elevate interest in the upcoming elections and political interest in general. Political parties and politicians need to make voters trust that they will win the election, so that voters will vote for them. Future research could focus on digital media usage behavior, which could be used to raise interest in elections and politics in general.

Keywords: Behavioral intention to vote, election behavior, interest in election, outcome expectation on election result

* School of Applied Statistics, National Institute of Development Administration (NIDA).

E-mail: arnond@as.nida.ac.th

** Intelligence and Information Center, National Institute of Development Administration (NIDA).

The Impacts of Neoliberal Policies on Corruption Regarding Institutional Quality in APEC Countries during 1996-2015

Sukhum Macharoenrungrueang*

Abstract

This research assesses the impacts of neoliberal policies on corruption, using a wide range of neoliberal variables as a measure of economic liberalization in relation to three major elements: trade liberalization, financial liberalization, and privatization, as well as the institutional quality of Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) during the period 1996-2015.

The application of panel data regression to different institutional settings yielded interesting empirical evidence interrelated with contemporary theoretical support. Trade liberalization and financial liberalization are associated with lower levels of corruption in APEC developed countries. Contradicting neoliberalism's main arguments, however, APEC developed countries' governments, which effectively formulate and implement sound policies promoting private sector development, permit a sphere of voluntary action and encourage free market competition, as well as minimize forms of state intercessions, may deliver illegitimate gains to government officials and private players, resulting in higher levels of corruption.

In APEC developing countries, the public policy of privatizing the state-owned enterprises, as well as fostering the development of multinational companies during international market entry and expansion phases, has resulted in increasing the level of corruption. In order to mitigate the corruption level, APEC developing countries need to improve their institutional quality in three major areas: regulatory quality, freedom rating, and ease of doing business.

Policymakers should carefully consider neoliberal policies and their potential deviating impacts in different contextual settings for effective neoliberal economic policy implementation in their countries. Hence, in curbing corruption, policymakers should not place emphasis on neoliberalization alone, but should embed the development of institutional quality in policy formulation and implementation along with people's participation in such reforms.

Keywords: Neoliberalism, economic liberalization, corruption, institutional quality

* United Development Co., Ltd.
E-mail: newfertilizer@gmail.com

ผลกระทบของนโยบายเสรีนิยมต่อการคอร์รัปชันที่ค้ำถึงคุณภาพของสถาบัน ในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ระหว่างปี 2539-2558

สุขุม มาเจริญรุ่งเรือง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบของนโยบายเสรีนิยมใหม่ (Neoliberalism) ที่มีต่อการทุจริต โดยใช้กลุ่มตัวแปรนโยบายเสรีนิยมใหม่ที่ครอบคลุม เพื่อเป็นตัวชี้วัดการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ ในสามประเด็นหลักคือ การเปิดเสรีทางการค้า การเปิดเสรีทางการเงิน และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ รวมถึงตัวแปรคุณภาพสถาบันของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้วในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกหรือเอเปค (Asia-Pacific Economic Cooperation - APEC) ตั้งแต่ปี 2539-2558

การประยุกต์ใช้สมการถดถอยของข้อมูลตัดภาคขวางทางยาว ในภาพของคุณภาพสถาบันที่ต่างกัน ทำให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่น่าสนใจซึ่งสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางทฤษฎีในปัจจุบัน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตให้มีระดับต่ำลงของประเทศที่พัฒนาแล้วในกลุ่มเอเปคคือ การเปิดเสรีทางการค้าและการเปิดเสรีทางการเงิน แต่การกำหนดนโยบายและน่านโยบายที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการพัฒนาภาคเอกชน รวมถึงการลดบทบาทการแทรกแซงของรัฐบาลในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วได้ กลับไม่ทำให้ระดับการทุจริตลดลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและภาคเอกชนอาศัยช่องโหว่ทางกฎหมายในการคอร์รัปชันเพื่อประโยชน์ส่วนตน

ขณะที่นโยบายสาธารณะในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่เน้นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจและการสนับสนุนบริษัทในช่วงการขยายกิจการและการเจาะตลาดระหว่างประเทศ มีผลต่อการเพิ่มระดับการทุจริตอย่างมีนัยยะสำคัญ เพื่อลดระดับการทุจริต รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพสถาบันทั้งสามด้านได้แก่ คุณภาพของมาตรการควบคุม ระดับสิทธิเสรีภาพ และความง่ายในการทำธุรกิจ

ผู้กำหนดนโยบายควรพิจารณาผลกระทบของนโยบายเสรีนิยมใหม่ต่อบริบทต่าง ๆ โดยรอบอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมใหม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อประเทศของตน ดังนั้น ในการยับยั้งการทุจริต ผู้กำหนดนโยบายไม่ควรมุ่งเน้นแค่ความสำคัญของระบบเสรีแบบใหม่เพียงอย่างเดียว แต่ควรตระหนักถึงนโยบายที่เน้นการพัฒนาคุณภาพสถาบันด้วย ซึ่งควรที่จะควบคู่ไปกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิรูปนั้น ๆ

คำสำคัญ: ทัศนะเสรีนิยมใหม่ การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ คอร์รัปชัน คุณภาพของสถาบัน

* บริษัท สามัคคีพัฒนา จำกัด

อีเมล: newfertilizer@gmail.com